

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Høring - forslag til endringer i friluftsloven

Vi viser til oversendelse datert 14.05.2009.

På grunn av stor saksinngang har ikke Fylkesmannens miljøvernavdeling prioritert å uttale seg til forslaget. Fylkesmannens landbruksavdeling har følgende merknader:

Svært gode forhold for friluftsliv i Norge

I Norge utgjør utbygd areal 1,4 %, fjell og vidde 44,4 % og skogarealer 38,2% i følge ssb.no. Kombinert med lang kyst og nest lavest befolkningstetthet i Europa er mulighetene for friluftsliv i Norge svært gode. Generelt kan vi ikke se at det er behov for å styrke allemannsretten på landsbasis selv om det er utbyggingsspress på deler av Sør- og Østlandet.

Dagens lovtekst har i liten grad vært årsak til konflikter. Vi er bekymret for at de foreslåtte endringene vil skape konflikter mellom friluftinteresserte og grunneiere i vanlige landbruksområder i stedet for å gi reelle forbedringer for friluftslivet.

Behold skogplantefelt som innmark (§ 1 a)

Tråkk kan ødelegge skogplanter. Risikoen for skader øker ved høy bruksintensitet, for eksempel ved større arrangementer og nær ridesentre. Dagens regelverk gir knapt konflikter, er klart og greit, og vi kan ikke se at det i praksis begrenser friluftslivet. Siden trær i vekst binder klimagassen CO₂, vil det dessuten være et dårlig signal å fjerne en slik beskyttelse av de minste trærne.

Det kan eventuelt gjøres unntak for hensynsfull ferdsel i skogplantefelt i forbindelse med bærplukking.

Ferdsel med sykkel og hest på veier i innmark kan være farlig (§ 3)

Det foreslås at ferdsel med sykkel, hest osv. blir tillatt på veg eller sti i innmark som fører til utmark, dersom vegen ikke passerer gjennom gårds plass eller over hustomt. Dette kan imidlertid skape farlige situasjoner siden dette er en arbeidsplass som stadig trafikkeres med traktor og annen landbruksredskap i sommerhalvåret. Dette gjelder særlig hvis disse veiene er aktuelle som treningsveier for syklister. Dessuten vil enkelte veier nær ridesentre og lignende kunne bli påført betydelige tråkkskader ved hyppig bruk.

Bortfall av 150 m – regelen kan føre til at eiere av gårdsbruk, setre, hus og hytter i hele Norge risikerer å få bobiler og campingvogner nær husveggen (§ 9)

Andelen bygningspåvirka kystlinje i Norge er 23,9% med et spenn fra Svalbard med 0 % til Oslo med 80,7 %.

Utbyggingspresset gjelder bare deler av landet og bør ikke brukes som argument for å innføre et lovverk som åpner for at alle landets gårds- og boligeiere risikerer å få bobiler og campingvogner tett innpå husveggen. Vi synes det er stor forskjell på å tillate telt i forhold til campingvogner/bobiler nær bebyggelse. Bruk av campingvogner og bobiler har et større omfang og innebærer dermed større sjanser for at beboeres fred forstyrres.

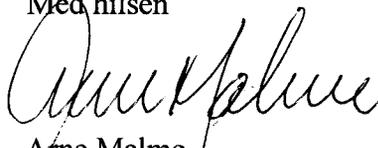
”Den vanlige mann” vil sjelden plassere bobil, campingvogn eller telt nær bebodd hus/hytte, og 150 m ser her ut til å være ei godt fungerende grense. Med de store arealene som er egna for friluftsliv i Norge, kan vi ikke se at denne grensa, i det store og hele, representerer begrensninger på friluftslivet. Vi er imidlertid bekymret for at fjerning av dagens 150 m grense vil skape unødige konflikter ute på landsbygda på områder hvor vi i dag ikke har slike problemer.

Synliggjør i lovteksten at kommunal hjemmel til ferdselstiltak bare gjelder hvis det ikke oppnås avtale med grunneier (§ 35)

Lovteksten må være i samsvar med høringsnotatet slik at det står i loven at kommuner først har hjemmel til å gjennomføre tiltak som letter ferdselen hvis det ikke oppnås avtale med grunneier. Det vil virke konfliktdependende, og grunneier vil ofte ha lokalkunnskap som kan være nyttige ved valg av trasé.

Kommunen kan etter forslaget gi organisasjoner rett til å merke stier m.m. Vi regner med at dette gjelder konkrete stier eller områder etter avtale med grunneier og ikke på generelt grunnlag. Det kan ikke være riktig å gi private organisasjoner blankofullmakt til å gjøre tiltak på andres eiendommer.

Med hilsen

Arne Malme
fungerende Fylkesmann

Morten Johannessen
avdelingsdirektør miljøvernavdelingen